

Fremsat den 3. oktober 2018 af økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommunernes styrelse

(Ghettorepræsentanter)

§ 1

I lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 6. juli 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 63 a indsættes:

»§ 63 b. Økonomi- og indenrigsministeren udpeger med virkning for kommunalbestyrelsernes funktionsperiode tre særlige uafhængige ghettorepræsentanter. Hvis en ghettorepræsentant fratræder, dør eller har længerevarende forfald, udpeger økonomi- og indenrigsministeren en ny ghettorepræsentant med virkning for resten af funktionsperioden.

Stk. 2. Ghettorepræsentanterne følger almene boligorganisationers, kommuners og statslige myndigheders indsatser rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder og kommunernes indsatser vedrørende repatriering fra sådanne områder. Ghettorepræsentanterne følger udviklingen i forhold til milepæle i helhedsplaner og udviklingsplaner for de i 1. pkt. nævnte boligområder. Ghettorepræsentanternes vurderinger af de nævnte indsatser og deres anbefalinger om ændringer heraf kan ikke vedrøre statslige myndigheders ressourcemæssige prioriteringer.

Stk. 3. Ghettorepræsentanterne offentliggør deres skriftlige vurderinger og anbefalinger.

Stk. 4. I særlige tilfælde, hvor ghettorepræsentanterne vurderer, at indsatserne rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder, ikke har tilstrækkelig effekt, og at en bestemt kommunal beslutning er nødvendig for at sikre en tilfredsstillende udvikling, kan ghetto-

repræsentanterne i enighed anmode kommunalbestyrelsen om at behandle ghettorepræsentanternes begrundede forslag til denne beslutning. Dette gælder dog ikke spørgsmål om fordeling af børn i daginstitutioner. Ghettorepræsentanterne offentliggør forslaget og begrundelsen for forslaget. Kommunalbestyrelsen skal tage stilling til forslaget inden tre måneder efter, at ghettorepræsentanterne skriftligt har fremsat det begrundede forslag over for kommunalbestyrelsen. Vedtager kommunalbestyrelsen ikke forslaget, skal kommunalbestyrelsen offentliggøre begrundelsen eller begrundelserne herfor sammen med udskriften af beslutningsprotokollen.

Stk. 5. Almene boligorganisationer, kommunalbestyrelser og statslige myndigheder skal tilvejebringe og meddele ghettorepræsentanterne de oplysninger, ghettorepræsentanterne forlanger til brug for deres virksomhed. Ghettorepræsentanterne kan fastsætte en frist for tilvejebringelse og meddelelse af oplysninger.

Stk. 6. Ghettorepræsentanterne afrapporterer hvert kvartal til økonomi- og indenrigsministeren.

Stk. 7. Økonomi- og Indenrigsministeriet sekretariatsbetjener sammen med Transport-, Bygnings- og Boligministeriet ghettorepræsentanterne.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. § 1 har virkning for de ghettorepræsentanter, som økonomi- og indenrigsministeren har udpeget før lovens ikrafttræden. Disse ghettorepræsentanter skal ikke udpeges på ny.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedindhold
  - 2.1. Gældende ret
  - 2.2. Økonomi- og Indenrigsministeriets overvejelser
    - 2.2.1. Ghettorepræsentanternes udpegelse og stilling
    - 2.2.2. Ghettorepræsentanternes opgaver
    - 2.2.3. Ghettorepræsentanternes særlige beføjelse i forhold til kommunalbestyrelsen
    - 2.2.4. Udveksling af oplysninger og persondataretlige overvejelser m.v.
  - 2.3. Den foreslåede ordning
    - 2.3.1. Ghettorepræsentanternes udpegelse og stilling
    - 2.3.2. Ghettorepræsentanternes opgaver
    - 2.3.3. Ghettorepræsentanternes særlige beføjelse i forhold til kommunalbestyrelsen
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen ønsker et sammenhængende Danmark. Regeringen ønsker et Danmark, som bygger på demokratiske værdier som frihed, retssikkerhed, ligeværd, frisind, tolerance og ligestilling. Regeringen ønsker et Danmark, hvor alle deltager aktivt. En utilstrækkelig integration har givet grobund for parallelsamfund. Her er danske værdier og normer ikke de primære, og en stor del af borgerne deltager ikke aktivt i det danske samfund og på arbejdsmarkedet.

Regeringen ønsker at forebygge og nedbryde parallelsamfund. Regeringen fremlagde den 1. marts 2018 udspillet ”Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030”. Udspillet indeholder blandt andet en række initiativer, der er målrettet de områder i Danmark, hvor parallelsamfund er mest udbredt, og hvor den hidtidige indsats har været utilstrækkelig.

Regeringens udspil er fokuseret på fire indsatsområder:

1. Fysisk nedrivning og omdannelse af boligområder.
2. Strammere regler for, hvem der kan bo i udsatte boligområder.
3. Styrket politiindsats og højere straffe skal bekæmpe kriminalitet og skabe mere tryghed.
4. En god start på livet for alle børn og unge.

Regeringen vil systematisk overvåge og følge op på indsatserne imod parallelsamfund. Som led heri har økonomi- og indenrigsministeren den 30. maj 2018 udpeget tre særlige ghettorepræsentanter. Regeringen forudser, at ghettorepræsentanternes virksomhed med at følge indsatsen imod parallelsamfund kommer til at foregå i tæt dialog med de lokale og centrale aktører.

Regeringen vil endvidere som led i opfølgningen udarbejde en årlig redegørelse, der giver overblik over indsatsen og gennem temaanalyser følger op på indsatsen på udvalgte områder. Regeringen vil også afholde et årligt topmøde med fokus på parallelsamfund.

I forlængelse af udspillet har regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) den 8. maj 2018 indgået en aftale med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om finansiering af indsatser for at forebygge og nedbryde parallelsamfund, hvor der bl.a. afsættes 10 mia. kr. i perioden 2019-2026 til bl.a. renoveringer, bedre infrastruktur og boligsociale indsatser til udsatte boligområder m.v. Den 9. maj 2018 har regeringen indgået en aftale med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Socialistisk Folkeparti på boligområdet. Aftalen stiller bl.a. klare krav til de hårdeste ghettoområder, hvor andelen af almene familieboliger som udgangspunkt skal ned på maksimalt 40 pct. På undervisningsområdet har regeringen den 9. maj 2018 indgået en aftale med Socialdemo-

kratiet og Dansk Folkeparti om indførelse af sprogprøver i 0. klasse, styrkelse af forældrenes ansvar for, at børn og unge passer deres skolegang, og indførelse af statslige sanktioner over for folkeskoler og ungdomsuddannelsesinstitutioner, der vedvarende leverer dårlige resultater. Den 11. maj 2018 har regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Socialistisk Folkeparti indgået en aftale på beskæftigelsesområdet, som skal forbyde folk på kontanthjælp, uddannelseshjælp og integrationsydelse at flytte ind i de hårdeste ghettoområder, der i forvejen er belastet af, at en stor del af beboerne ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet. Den 28. maj 2018 har regeringen indgået en aftale med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om, at etårige børn fra udsatte boligområder skal have et obligatorisk læringstilbud, hvis de ikke går i dagtilbud, og om skærpelse af straffen for offentlige ledere i eksempelvis dagtilbud og skoler for pligtforsømmelse. Regeringen har også den 28. maj 2018 indgået en aftale med Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om, at der skal være en bedre fordeling af børn i daginstitutionerne. Med aftalen er partierne enige om, at der som udgangspunkt højst må nyoptages 30 pct. børn fra udsatte boligområder i alle daginstitutioner. Endelig har regeringen den 17. august 2018 indgået en aftale med Dansk Folkeparti, der fastlægger ghettopræsenterernes opgaver og beføjelser.

Nærværende lovforslag fastsætter i overensstemmelse med ”Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030” og den politiske aftale af 17. august 2018 de nødvendige regler om ghettopræsenterne, deres opgaver og deres kompetencer.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Gældende ret

Med ”Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030” iværksætter regeringen en ny og målrettet strategi for at modvirke og forebygge parallelsamfund. Strategien omfatter initiativer inden for fire forskellige opgaveområder, jf. ovenfor i afsnit 1, og både almene boligorganisationer, kommuner og statslige myndigheder er væsentlige aktører i gennemførelsen af strategien.

Disse aktører er på forskellig måde efter lovgivningen underlagt kontrol og tilsyn med deres opgavevaretagelse. Både ministerier, tilsynsmyndigheder og klageinstanser varetager således forskellige tilsyns- eller kontrolopgaver i denne henseende. Dette er først og fremmest kontrol og tilsyn med, at de pågældende aktører udfører deres opgaver inden for de rammer, som lovgivningen sætter.

Der findes imidlertid ikke nogen myndighed eller instans, der har til opgave generelt, tværgående og uafhængigt af regeringen at følge, hvordan indsatsen imod parallelsamfund virker, at vurdere indsatsen og at anbefale ændringer af indsatsen, der kan være med til at gøre dem mere effektive, og dermed forbedre resultaterne rundt om i landet.

Efter almenboliglovgivningen skal en almen boligorganisation for at få støtte fra Landsbyggefonden til fysiske forandringer og/eller til boligsociale indsatser i et boligområde udarbejde en detaljeret helhedsplan med tilhørende finansieringsplan for den enkelte afdeling og det pågældende boligområde. Planen, der skal udarbejdes med henblik på en samlet langsigtet løsning af afdelingens problemer, skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Helhedsplanen skal bl.a. indeholde en overordnet milepælsplan, der fastlægger, hvornår helhedsplanens overordnede ”begivenheder” skal finde sted, og give samlet overblik over, hvilke aktiviteter der skal gennemføres hvornår. Helhedsplanerne og deres gennemførelse er væsentlige omdrejningspunkter for gennemførelsen af de nødvendige fysiske forandringer i ghettoområder og forebyggende fysiske indsatser i udsatte boligområder, der er et af de fire indsatsområder i regeringens parallelsamfundsudspil. Samtidig er helhedsplanerne af stor betydning for gennemførelsen af boligsociale indsatser i almene boligområder, der skal medvirke til at bekæmpe parallelsamfund og nedbringe antallet af udsatte boligområder og ghettoområder.

Kommunerne kan efter repatrieringsloven yde støtte til udlændinges frivillige repatriering til deres hjemland eller et tidligere opholdsland. Det er kommunen, der behandler og træffer afgørelse om ansøgninger om hjælp til repatriering. Med virkning fra den 1. juli 2018 skal kommunerne med hjemmel i integrationsloven foretage en systematisk vejledning om mulighederne for repatriering i alle samtaler med udlændinge, der gennemføres som led i integrations- og beskæftigelsesindsatsen. Den nye vejledningspligt betyder, at der fremover i kommunerne vil være øget fokus på repatriering.

2.2. Økonomi- og Indenrigsministeriets overvejelser

2.2.1. Ghettopræsenterernes udpegelse og stilling

Ifølge ”Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030” skal tre særlige ghettopræsenter med særlige kompetencer følge udviklingen på indsatsområderne i strategien og implementeringen og effekterne af initiativerne.

Det er Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse, at de tre ghettopræsenter skal udøve deres virksomhed uafhængigt af de aktører, der står bag strategien og gennemfører den.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har i overvejelserne om ghettopræsenterernes forudsætninger lagt vægt på, at der skal være tale om personer med særlig kompetence til generelt at følge indsatsen imod parallelsamfund. Ghettopræsenterernes virksomhed vil i vidt omfang foregå i dialog med de involverede aktører. De skal kunne vurdere indsatsen imod parallelsamfund og skal i særlige tilfælde kunne komme med forslag, som en kommunalbestyrelse er forpligtet til at realitetsbehandle. Der skal således være tale om personer med samfundsmæssig indsigt og politisk og ledel-

sesmæssig erfaring. Samtidig må der lægges vægt på gennemslagskraft og forhandlingserfaring.

Det er endvidere ministeriets opfattelse, at ghettorepræsentanterne, bl.a. fordi de skal være uafhængige i deres virke, skal fungere som et samlet kollegium. Det betyder, at deres rapporter, vurderinger m.v. udfærdiges på vegne af alle tre repræsentanter og er udtryk for deres samlede opfattelse. Det vil kunne være praktisk, at ghettorepræsentanterne indbyrdes laver en arbejdsdeling imellem sig, så hver repræsentant særligt følger indsatsen i ét geografisk område. Dette ændrer imidlertid ikke på, at ghettorepræsentanterne fungerer som et kollegium, og den enkelte ghettorepræsentant agerer i givet fald på vegne af alle tre ghettorepræsentanter i et bestemt geografisk område.

Med henblik på, at ghettorepræsentanterne hele tiden kan varetage deres opgaver og for at sikre kontinuiteten i deres virksomhed, finder Økonomi- og Indenrigsministeriet, at økonomi- og indenrigsministeren skal udpege en ny ghettorepræsentant, hvis en af ghettorepræsentanterne fratræder, dør eller har længerevarende forfald. Under hensyn til ghettorepræsentanternes stilling og karakteren af deres virksomhed finder ministeriet derimod ikke, at der bør udpeges en midlertidig stedfortræder for en ghettorepræsentant, der i en kort periode er forhindret i at varetage hvervet. I sådanne situationer må de øvrige ghettorepræsentanter varetage opgaverne for alle ghettorepræsentanterne, herunder eventuelt aftale en ændret praktisk fordeling af opgaverne.

Ghettorepræsentanternes behov for betjening ved udførelsen af deres opgaver kan tilgodeses ved, at Økonomi- og Indenrigsministeriet sammen med Transport-, Bygnings- og Boligministeriet sekretariatsbetjener dem. De to ministerier vil kunne indhente oplysninger fra andre ministerier, når det er relevant for ghettorepræsentanternes virksomhed. Medarbejdere i Økonomi- og Indenrigsministeriet og Transport-, Bygnings- og Boligministeriet vil, når de varetager sekretariatsfunktioner for de uafhængige ghettorepræsentanter, alene være undergivet deres instruktion.

2.2.2. Ghettorepræsentanternes opgaver

Ghettorepræsentanterne skal følge udviklingen på indsatsområderne i regeringens parallelsamfundsstrategi og implementeringen og effekterne af dem. Derfor vil ghettorepræsentanternes virke ligesom regeringens parallelsamfundsstrategi i det hele taget være målrettet de områder, hvor udfordringerne med parallelsamfund er størst.

På den baggrund foreslår Økonomi- og Indenrigsministeriet ghettorepræsentanternes opgaveområde afgrænset således, at det omfatter indsatsen rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatsen for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder og kommunernes indsats vedrørende repatriering fra sådanne områder. Ghettoområder og udsatte boligområder skal i denne sammenhæng forstås således, som disse områder bliver defineret i lov om almene boliger m.v. ved det forslag til æn-

dring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, som regeringen har fremsat samtidig med dette lovforslag.

Ved et udsat boligområde forstås efter almenboliglovens § 61 a, stk. 1, jf. det nævnte lovforslag, et område, hvor mindst to af følgende kriterier er opfyldt:

- 1) andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct. opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år,
- 2) andelen af beboere dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer udgør mindst 3 gange landsgennemsnittet opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år,
- 3) andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grundskoleuddannelse, overstiger 60 pct. og
- 4) den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusivt uddannelsessøgende udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Ved et ghettoområde forstås efter almenboliglovens § 61 a, stk. 2, jf. lovforslaget, et boligområde, hvor andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande overstiger 50 pct., og hvor mindst to af kriterierne i stk. 1 er opfyldt. Ghettoområder er således en delmængde af de udsatte boligområder.

Ved boligområder forstås efter almenboliglovens § 61 a, stk. 3, jf. lovforslaget, fysisk sammenhængende matrikelnumre, som i 2010 var ejet af almene boligafdelinger og havde sammenlagt mindst 1.000 beboere, idet transport-, bygnings- og boligministeren kan godkende, at andre matrikelnumre, som er fysisk sammenhængende med de nævnte matrikelnumre, indgår i boligområdet.

Ved et hårdt ghettoområde forstås efter almenboliglovens § 61 a, stk. 4, jf. lovforslaget, et boligområde, som de seneste 4 år har opfyldt betingelserne i stk. 2, jf. dog stk. 5, hvoraf det fremgår, at for årene 2018, 2019 og 2020 skal betingelserne i stk. 2 have været opfyldt de seneste 5 år.

Transport-, bygnings- og boligministeren offentliggør hver 1. december, efter almenboliglovens § 61 a, stk. 6, jf. lovforslaget, hvilke områder der opfylder betingelserne for at være udsatte boligområder og ghettoområder.

Vedrørende det nærmere indhold af de nævnte kriterier og om definitionerne på udsatte boligområder og ghettoområder henvises til § 61 a i lov om almene boliger m.v., der foreslås ændret ved det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. og lovforslagets bemærkninger til den foreslåede bestemmelse.

Ghettorepræsentanterne skal uanset indsatsernes karakter følge de indsatser imod parallelsamfund, som er iværksat med regeringens parallelsamfundsstrategi, med de politiske aftaler, der er indgået i forlængelse heraf, og med de forslag til ændringer af lovgivningen, som regeringen samtidig med dette lovforslag fremsætter til gennemførelse heraf. Dette omfatter, som det fremgår ovenfor afsnit 1, indsatser på en bred vifte af opgaveområder, herunder indsatser vedrørende den fysiske indretning af boligområder, deres beboersammensætning, beskæftigelsesfremmende, politimæssige og kriminalitetsbekæmpende indsatser samt sociale og undervisningsmæssige indsatser, der handler om at give alle børn og unge en god start på livet.

Den brede vifte af indsatser har til formål at modarbejde eksistensen og dannelsen af parallelsamfund i de nævnte boligområder, herunder at nedbringe antallet af boligområder, der opfylder almenboliglovens definition af et ghettoområde eller et udsat boligområde. Dette omfatter indsatser for at sikre, at færre boligområder fremover vil opfylde de kriterier, der indgår i definitionen af sådanne boligområder, herunder kriterier, der vedrører beboersammensætning og sociale, uddannelses- og beskæftigelsesmæssige forhold. I den forbindelse er det ghettorepræsentanternes opgave at følge effekten af indsatserne og være med til at sikre, at de lykkes, og ikke at have fokus på positiv særbehandling af nogen befolkningsgrupper frem for andre.

Ghettorepræsentanternes opgave med at følge indsatserne imod parallelsamfund rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder omfatter, som det fremgår af ovenstående afsnit, alle indsatser på de fire indsatsområder i regeringens parallelsamfundsstrategi og skal efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse derfor også omfatte alle de involverede aktørers indsatser i strategien. Dette omfatter almene boligorganisationer, kommuner og statslige myndigheder. Herudover omfatter ghettorepræsentanternes opgave med at følge indsatserne imod parallelsamfund rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder kommunernes indsatser vedrørende repatriering fra sådanne områder.

Ifølge ”Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030” skal de tre særlige ghettorepræsentanter følge udviklingen i forhold til milepælene i helhedsplanerne for de forskellige boligområder.

Almene boligorganisationers udarbejdelse af helhedsplaner, der godkendes af kommunalbestyrelsen, er en forudsætning for støtte fra Landsbyggefonden til fysiske forandringer og til boligsociale indsatser i almene boligområder, jf. nærmere ovenfor afsnit 2.1.

Det forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, som regeringen fremsætter samtidig med dette lovforslag, indeholder forslag til § 168 a i lov om almene boliger m.v., hvorefter den almene boligorganisation og kommunalbestyrelsen i fællesskab skal udarbejde en udviklingsplan for et hårdt ghettoområde, jf. den definition heraf, som er gengivet

ovenfor. Udviklingsplanen skal efter bestemmelsen have som mål at nedbringe andelen af almene familieboliger til højst 40 pct. af alle boliger i området. Udviklingsplanen skal på baggrund af en ambitiøs, men realistisk vurdering konkret angive, hvilke skridt boligorganisationen har tænkt sig at tage. Desuden skal udviklingsplanen indeholde en tidsplan for omdannelse af boligområdet, således at denne sker inden for en rimelig tidshorisont, en skitse for finansiering af omdannelsen og milepæle for denne. Udviklingsplanen skal godkendes af transport-, bygnings- og boligministeren, der efter den ved samme lovforslag foreslåede § 168 b i lov om almene boliger m.v. kan meddele almene boligorganisationer påbud om at afvikle et ghettoområde, hvis den godkendte udviklingsplan ikke bliver implementeret i overensstemmelse med planen. Vedrørende det nærmere indhold af bestemmelserne om udviklingsplaner henvises til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje.

På den baggrund foreslår Økonomi- og Indenrigsministeriet, at ghettorepræsentanterne følger udviklingen i forhold til milepæle i helhedsplaner og udviklingsplaner for ghettoområder og udsatte boligområder.

Dette skal ske med henblik på regeringens samlede opfølgning på indsatsen og udviklingen i arbejdet med at gennemføre indsatsen imod parallelsamfund i de enkelte ghettoområder og udsatte boligområder og med at nedbringe antallet af boligområder, der opfylder definitionerne for at være sådanne områder. De foreslåede regler om udviklingsplaner skal træde i kraft den 1. december 2018, jf. det ovenfor omtalte forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, som regeringen fremsætter samtidig med dette lovforslag. Helhedsplaner og udviklingsplaner for de nævnte boligområder vil først efter gennemførelsen af den lovgivning, som skal implementere regeringens parallelsamfundsstrategi, komme til at afspejle de indsatser, som er et led i denne strategi. Derfor vil det i praksis først være relevant, at ghettorepræsentanterne følger milepælene i de pågældende planer fra 2020.

Ghettorepræsentanterne vil have metodefrihed med hensyn til, hvordan de udfører deres opgaver, herunder følger indsatserne rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder og følger udviklingen i forhold til milepæle i helhedsplaner og udviklingsplaner. Økonomi- og Indenrigsministeriet forudser, at arbejdet i vidt omfang vil foregå i dialog med de involverede aktører, og at ghettorepræsentanterne vil tage hensyn til, at deres anmodninger om oplysninger ikke bliver en unødigt administrativ byrde for de berørte boligorganisationer og myndigheder. Dette gælder især i forhold til krav om tilvejebringelse af nye oplysninger. For at understøtte ghettorepræsentanternes virksomhed vurderes det dog hensigtsmæssigt, at aktørerne er forpligtede til at tilvejebringe oplysninger, som ghettorepræsentanterne har brug for i deres virksomhed.

For at ghettorepræsentanternes arbejde reelt skal kunne fremme indsatsene imod parallelsamfund i ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af sådanne områder, vil ghettorepræsentanterne som led i, at de følger indsatserne, kunne vurdere disse, herunder deres effekter, og anbefale ændringer af indsatserne.

De vurderinger og anbefalinger, ghettorepræsentanterne udarbejder, kan være vurderinger og anbefalinger, der vedrører et eller flere boligområder, en eller flere kommuner eller indsatsen i hele landet. Disse vurderinger og anbefalinger kan vedrøre en eller flere aktørers indsats. Vurderingen er en vurdering af hensigtsmæssigheden og effekten af indsatsen inden for lovgivningens rammer. Det er ikke ghettorepræsentanternes opgave at vurdere lovmæssigheden af indsatsen.

Når ghettorepræsentanterne udarbejder anbefalinger, må det fremgå, hvilke aktører de er rettet til, og de skal fremsendes til disse aktører. Det kan også være aktuelt at fremsende vurderinger til bestemte aktører.

Folketinget har bevillingskompetencen på statens område og fastsætter sammen med regeringen de overordnede rammer for indsatsen imod parallelsamfund. Regeringen varetager inden for disse rammer ressourceprioriteringen på statens område. Derfor skal ghettorepræsentanternes vurderinger og anbefalinger efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse ikke kunne vedrøre statslige myndigheders ressourcemæssige prioriteringer.

Økonomi- og Indenrigsministeriet finder, at offentliggørelse af ghettorepræsentanternes skriftlige vurderinger og anbefalinger vil sikre den størst mulige udbredelse og effekt heraf.

Økonomi- og Indenrigsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at ghettorepræsentanterne regelmæssigt afrapporterer til regeringen om deres virksomhed, således at oplysninger herom indgår i regeringens løbende overordnede opfølgning på effekterne af indsatsen. Det foreslås, at denne afrapportering sker kvartalsvis til økonomi- og indenrigsministeren, som er ansvarlig minister for den samlede opfølgning på parallelsamfundsstrategien.

2.2.3. Ghettorepræsentanternes særlige beføjelse i forhold til kommunalbestyrelsen

Ifølge ”Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030” skal de tre særlige ghettorepræsentanter have særlige kompetencer til at fremsætte konkrete forslag, som den ansvarlige kommunalbestyrelse skal behandle efter et følg-eller-forklar-princip. Hjemlen skal bruges i de tilfælde, hvor udviklingen er utilfredsstillende, og ghettorepræsentanterne vurderer, at et eller flere konkrete forslag er afgørende for at sikre tilstrækkelig fremdrift.

Kommunerne har en helt central rolle i gennemførelsen af indsatserne rettet imod udsatte boligområder og ghettoområder. Derfor er det afgørende, at kommunerne medvirker og

inden for de rammer, som lovgivningen tildeler dem, påtager sig ansvar for, at de iværksatte indsatser i udsatte boligområder og ghettoområder fører til resultater, og at der også gennemføres de nødvendige initiativer på lokalt plan. Ghettorepræsentanterne vil som beskrevet ovenfor i afsnit 2.2.2. bl.a. følge kommunalbestyrelsernes indsatser og vil kunne følge med i, hvornår der er behov for, at en kommunalbestyrelse gør noget mere for at sikre tilstrækkelig effekt af indsatserne.

På den baggrund foreslår Økonomi- og Indenrigsministeriet, at ghettorepræsentanterne skal kunne stille begrundede forslag, som en kommunalbestyrelse er forpligtet til at behandle. Denne kompetence skal efter ministeriets opfattelse alene anvendes i særlige tilfælde, når det er vurderet nødvendigt for at sikre en tilfredsstillende udvikling. Efter ministeriets opfattelse skal denne kompetence kun anvendes, når andre virkemidler, som ghettorepræsentanterne har til deres rådighed, ikke har tilstrækkelig effekt. Det er endvidere ministeriets opfattelse, at denne beføjelse har en sådan betydning i forhold til den enkelte kommunalbestyrelse, at ghettorepræsentanternes anvendelse af beføjelsen bør forudsætte, at de alle er enige om at anvende den.

Ghettorepræsentanterne vil kunne anvende denne beføjelse til at fremsætte forslag vedrørende alle dele af indsatserne rettet imod i ghettoområder og udsatte boligområder, jf. ovenfor afsnit 2.2.2., med undtagelse af spørgsmål om fordeling af børn i daginstitutioner, når forslaget falder inden for kommunalbestyrelsens kompetence.

Økonomi- og Indenrigsministeriet vurderer endvidere, at en frist på tre måneder for kommunalbestyrelsens stillingtagen til et sådant forslag fra ghettorepræsentanterne på den ene side giver kommunalbestyrelsen mulighed for at forberede sagen på sædvanlig vis og behandle den på et ordinært møde, og på den anden side er en tidsramme, der ikke unødigt tilsidesætter hensynet til fremdrift i indsatsen imod parallelsamfund.

2.2.4. Udveksling af oplysninger og persondatarelige overvejelser m.v.

Ghettorepræsentanterne udgør – henset til deres uafhængighed og selvstændige virke som kollegium – én selvstændig offentlig myndighed. Persondatareligt er ghettorepræsentanterne dermed at betragte som én dataansvarlig myndighed, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7.

Økonomi- og Indenrigsministeriet forventer, at ghettorepræsentanterne vil tage udgangspunkt i et dialogbaseret samarbejde med de relevante aktører både lokalt og centralt. Dette indebærer bl.a., at møder og anden form for dialog med de relevante aktører er en væsentlig del af basis for ghettorepræsentanternes afrapporteringer, vurderinger, anbefalinger og forslag.

Imidlertid vurderer Økonomi- og Indenrigsministeriet, at der for at understøtte dette og for dermed at understøtte effektiviteten af ghettorepræsentanternes virke bør være en pligt

for både almene boligorganisationer, kommunalbestyrelser og statslige myndigheder til at *meddele* ghettherepræsentanterne nødvendige oplysninger til brug for deres virke. Pligten for kommuner og statslige myndigheder til at bistå ghettherepræsentanterne med oplysninger følger i forvejen af forvaltningslovens § 31, stk. 1, hvorefter en forvaltningsmyndighed, i det omfang den er berettiget til at videregive en oplysning, på begæring fra en anden forvaltningsmyndighed skal videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe. Pligten til at meddele oplysninger efter lovforslaget er således alene ny for så vidt angår almene boligorganisationer.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at give mulighed for at pålægge almene boligorganisationer eller offentlige forvaltningsmyndigheder pligt til at videregive oplysninger ud over, hvad der er lovligt efter gældende lovgivning, herunder persondataretlige regler, lovgivningens regler om tavshedspligt, eventuelle regler i særlovgivningen og – for så vidt angår offentlige forvaltningsmyndigheder – forvaltningslovens § 28. Pligten til at meddele oplysninger omfatter således alene oplysninger, som lovligt kan videregives, og adgangen til at videregive udvides ikke med lovforslaget.

Lovforslaget indeholder endvidere en pligt for almene boligorganisationer, kommunalbestyrelser og statslige myndigheder til at *tilvejebringe* oplysninger, som ghettherepræsentanterne forlanger til brug for deres virksomhed. Dette vil f.eks. kunne omfatte tilvejebringelse af statistiske oplysninger på grundlag af foreliggende data, men der vil også kunne være tale om anden bearbejdelse af oplysninger eller om indsamling af nye oplysninger, ligesom ghettherepræsentanterne vil kunne pålægge bestyrelsen i en almen boligorganisation, en kommunalbestyrelse eller den øverste ledelse af en statslig myndighed at udtale sig om spørgsmål inden for vedkommende organisations eller myndigheds virkeområde. For så vidt angår de omhandlede kommuner og statslige myndigheder indebærer pligten til at tilvejebringe oplysninger, at myndighederne ikke vil kunne afvise en anmodning om oplysninger fra ghettherepræsentanterne med henvisning til forvaltningslovens § 31, stk. 2.

Under hensyn til afgrænsningen af ghettherepræsentanternes opgaver forventes der almindeligvis at være tale om generelle oplysninger om den pågældende aktørs aktiviteter, indsatser m.v. og oplysninger af statistisk karakter, som ghettherepræsentanterne vil skulle bruge i deres virke, og som det vil være sagligt for dem at indhente. Der vil således almindeligvis ikke være tale om personhenførbare oplysninger, jf. definitionen af begrebet personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1. Det kan dog ikke udelukkes, at ghettherepræsentanternes virke i nogle tilfælde vil omfatte behandling af personoplysninger, eksempelvis i forbindelse med eksempler på konkrete indsatser.

I det omfang der som følge af lovforslaget kan blive tale om behandling af personoplysninger, vil der henset til afgrænsningen af ghettherepræsentanternes opgaver forventeligt være

tale om almindelige oplysninger – herunder fortrolige oplysninger om eksempelvis sociale problemer – omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 og oplysninger om strafbare forhold omfattet af forordningens artikel 10 og databeskyttelseslovens § 8. Eventuelle personoplysninger vil i alle tilfælde skulle behandles, herunder indhentes og videregives, i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen, jf. for så vidt angår offentlige forvaltningsmyndigheders videregivelse til ghettherepræsentanterne forvaltningslovens § 28, stk. 1, samt lovgivningens regler om tavshedspligt.

Herunder vil kommuners, statslige myndigheders og almene boligorganisationers tilvejebringelse af oplysninger på baggrund af en anmodning fra ghettherepræsentanterne skulle ske under iagttagelse af de persondataretlige regler. I forhold til behandling af personoplysninger i statistisk øjemed kan herunder henvises til databeskyttelseslovens § 10, hvorefter oplysninger som nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, og artikel 10 må behandles, hvis dette *alene* sker med henblik på at udføre statistiske eller videnskabelige undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, og hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af undersøgelserne. Såfremt en behandling fra sin begyndelse tillige har andre formål, vil behandlingen skulle vurderes efter andre behandlingshjemler.

Det vurderes herudover, at de typer af personoplysninger, som det, jf. ovenfor, måtte kunne blive sagligt og nødvendigt, at statslige myndigheder og kommuner behandler af hensyn til ghettherepræsentanternes opgavevaretagelse, normalt vil kunne behandles inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, og artikel 10, jf. databeskyttelseslovens § 8, stk. 1 og stk. 2, nr. 3. For så vidt angår almene boligforeningers behandling af de omhandlede typer af personoplysninger vil behandlingshjemlen almindeligvis skulle findes i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, og artikel 10, jf. databeskyttelseslovens § 8, stk. 3 og 4. Det bemærkes i forhold til bestemmelserne i databeskyttelseslovens § 8, stk. 3 og 4, at disse opstiller snævre rammer for privates behandling af oplysninger om strafbare forhold. Endvidere er der i forarbejderne til databeskyttelsesloven forudsat opretholdt et tilsvarende højt beskyttelsesniveau for oplysninger om væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold, jf. den tidligere persondatalovs § 8. Der henvises herved til afsnit 2.3.2.3.3. i bemærkningerne til forslaget til databeskyttelsesloven, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 68 som fremsat, side 127 f.

Det er Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse, at almene boligorganisationer inden for rammerne af de nævnte bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven normalt vil kunne behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold, jf. den tidligere persondatalovs § 8, uden samtykke fra de registrerede, når dette er nødvendigt til brug for besvarelse af anmodninger fra ghettherepræsentanter om at tilvejebringe og meddele oplysninger til brug for deres virke, i det omfang der er tale om oplysninger, som

boligorganisationer i forvejen har lovligt i hænde. Det er endvidere ministeriets opfattelse, at det er mest hensigtsmæssigt, at en sådan behandling vurderes efter de snævre rammer, der er beskrevet ovenfor, jf. for så vidt angår oplysninger om strafbare forhold databeskyttelseslovens § 8, stk. 3 og 4. Det bemærkes i den forbindelse, at det som nævnt normalt alene vil være nødvendigt at meddele ghettorepræsentanternes oplysninger af generel eller statistisk karakter. Endvidere vil det, i det omfang det er nødvendigt at meddele ghettorepræsentanternes personhenførbare oplysninger, jf. definitionen i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1, almindeligvis ikke være nødvendigt at videregive direkte identifikationsoplysninger, der gør det muligt for udenforstående at identificere de pågældende personer.

Det vurderes endvidere, at der almindeligvis ikke vil være hjemmel for ghettorepræsentanternes til at indhente følsomme personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, herunder oplysninger om misbrug af narkotika og andre helbredsforhold. Der lægges herved vægt på den foreslåede afgrænsning af ghettorepræsentanternes opgaver, der skal omfatte at følge indsatserne for at nedbringe antallet af boligområder, der opfylder almenboliglovens kriterier for at være udsatte boligområder og ghettoområder, jf. ovenfor afsnit 2.2.2. I det omfang indhentelse af denne type oplysninger kommer på tale, vil behandlingen typisk skulle vurderes efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f og g, jf. for så vidt angår litra g databeskyttelseslovens § 7, stk. 4. Det bemærkes herved, at lovforslagets § 63 b, stk. 5, ikke i sig selv er tiltænkt at udgøre det direkte grundlag for behandling af følsomme oplysninger efter artikel 9, stk. 2, litra g. Det her anførte gælder tilsvarende eventuel anden behandling af denne type af oplysninger hos aktørerne som følge af lovforslagets bestemmelser, idet der dog også henvises til det ovenfor anførte om databeskyttelseslovens § 10. Det bemærkes herudover, at der efter databeskyttelseslovens § 7, stk. 4, 2. pkt., er krav om tilladelse fra Datatilsynet, hvis behandling efter § 7, stk. 4, 1. pkt., ikke foretages for en offentlig myndighed, dvs. af en privat dataansvarlig.

Behandling af personoplysninger vil i alle tilfælde skulle ske i overensstemmelse med principperne i forordningens artikel 5, herunder princippet om formålsbegrænsning, hvorefter personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, samt princippet om dataminimering, hvorefter personoplysningerne skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. I forhold til princippet om formålsbegrænsning henvises endvidere til databeskyttelseslovens § 5. Spørgsmål om offentliggørelse af personoplysninger som følge af lovforslaget omtales selvstændigt nedenfor.

Det er i ovenstående omtale af regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven forudsat, at der er tale om behandling af personoplysninger, som falder inden for

databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens materielle anvendelsesområde.

Som nævnt udgør ghettorepræsentanternes én selvstændig offentlig myndighed og er at betragte som én dataansvarlig myndighed. Ghettorepræsentanternes er således at anse for en selvstændigt dataansvarlig for egne behandlinger af personoplysninger. Ligeledes er Økonomi- og Indenrigsministeriet og Transport-, Bygnings- og Boligministeriet at anse for selvstændigt dataansvarlige for deres respektive behandlinger af personoplysninger i forbindelse med varetagelsen af sekretariatsbetjeningen af ghettorepræsentanternes. Denne databeskyttelsesretlige konstruktion indebærer, at udvekslingen af oplysninger mellem ministerierne og ghettorepræsentanternes i forbindelse med sekretariatsbetjeningen i persondataretlig henseende er at anse for videregivelser. Det vurderes, at ministerierne og ghettorepræsentanternes i denne sammenhæng almindeligvis vil kunne videregive personoplysninger, i det omfang det er nødvendigt i forbindelse med sekretariatsbetjeningen. Der henvises herved til det ovenfor anførte om, hvilke oplysninger der forventes behandlet i forbindelse med ghettorepræsentanternes virke, og om hjemler til behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder. Det bemærkes, at ministerierne er ansvarlige for overholdelse af databeskyttelsesretlige krav til it-tekniske foranstaltninger i de systemer, som ministerierne anvender, og som de eventuelt giver ghettorepræsentanternes adgang til i forbindelse med sekretariatsbetjeningen. Det forudsættes endvidere, at ministerierne i forbindelse med sekretariatsbetjeningen i relevant omfang vil understøtte ghettorepræsentanternes overholdelse af databeskyttelsesretlige regler i forbindelse med de behandlinger af personoplysninger, som ghettorepræsentanternes selv er dataansvarlige for.

Udover de videregivelser af oplysninger, som følger af lovforslaget, vil økonomi- og indenrigsministeren efter forvaltningslovens § 31 som ansvarlig minister for den samlede opfølgning på parallelsamfundsstrategien kunne anmode ghettorepræsentanternes om oplysninger. Det vil i forlængelse heraf ligeledes kunne komme på tale at videregive oplysninger fra økonomi- og indenrigsministeren til andre ministerier til brug for deres arbejde med indsatsen imod parallelsamfund. Sådanne videregivelser vil alene kunne ske inden for rammerne af gældende lovgivning, herunder forvaltningslovens § 28 og lovgivningens regler om tavshedspligt.

Der vil efter lovforslaget skulle ske offentliggørelse af ghettorepræsentanternes vurderinger og anbefalinger. Offentliggørelse vil i alle tilfælde skulle ske inden for rammerne af reglerne om tavshedspligt i forvaltningslovens § 27 og straffelovens § 152.

Henset til afgrænsningen af ghettorepræsentanternes opgaver forudses det, at disse vurderinger og anbefalinger ikke vil indeholde personhenførbare oplysninger om personer, der bor i de omhandlede boligområder, m.v. Det vil således ikke være nødvendigt, at vurderingerne og anbefalingerne indeholder personoplysninger for at kunne opfylde deres formål.

Måtte ghettorepræsentanternes vurderinger og anbefalinger alligevel omfatte personoplysninger, vil offentliggørelse heraf skulle ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Ghettorepræsentanternes eventuelle forslag til kommunalbestyrelser og begrundelser herfor, som foreslås offentliggjort, forudses i lighed med deres vurderinger og anbefalinger ikke at ville indeholde personoplysninger. Tilsvarende gælder for kommunalbestyrelsens begrundelser for ikke at vedtage sådanne forslag, der ligeledes foreslås offentliggjort. I det omfang der som følge af de foreslåede bestemmelser om omtalte forslag og begrundelser alligevel sker behandling af personoplysninger, vil også en sådan behandling skulle ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. ovenfor. Offentliggørelse vil i øvrigt i alle tilfælde skulle ske inden for rammerne af reglerne om tavshedspligt.

2.3. Den foreslåede ordning

2.3.1. Ghettorepræsentanternes udpegelse og stilling

Det foreslås, at økonomi- og indenrigsministeren med virkning for kommunalbestyrelsernes funktionsperiode udpeger tre særlige uafhængige ghettorepræsentanter. De pågældende, der i deres virke som ghettorepræsentanter er uafhængige af alle aktører i parallelsamfundsstrategien, skal have betydelig ledelsesmæssig og politisk erfaring.

De tre ghettorepræsentanter vil fungere som et kollegium, således at deres vurderinger, anbefalinger og forslag skal være udtryk for deres opfattelse som kollegium. Rent praktisk vil ghettorepræsentanterne indbyrdes kunne lave en arbejdsdeling, så hver repræsentant særligt følger indsatsen i ét geografisk område på vegne af alle ghettorepræsentanterne.

Af hensyn til kontinuiteten i ghettorepræsentanternes virksomhed foreslås det, at økonomi- og indenrigsministeren skal udpege en ny ghettorepræsentant, hvis en ghettorepræsentant fratræder, dør eller har længerevarende forfald.

Økonomi- og Indenrigsministeriet sekretariatsbetjener sammen med Transport- Bygnings- og Boligministeriet ghettorepræsentanterne.

Lovforslaget indeholder en overgangsbestemmelse, der indebærer, at de ghettorepræsentanter, som økonomi- og indenrigsministeren har udpeget inden lovens ikrafttræden, ikke vil skulle genudpeges for at være omfattet af de foreslåede regler om ghettorepræsentanternes stilling og opgaver m.v.

Der henvises til det ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 63 b, stk. 1 og 7, i lov om kommunernes styrelse, og til lovforslagets § 2, stk. 2.

2.3.2. Ghettorepræsentanternes opgaver

Det foreslås, at ghettorepræsentanternes opgave skal være at følge almene boligorganisationers, kommuners og statslige myndigheders indsatser rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder og kommunernes indsatser vedrørende repatriering fra sådanne områder. Ved ghettoområder og udsatte boligområder forstås de områder, der falder ind under definitionerne på sådanne i lov om almene boliger m.v., således som disse foreslås defineret i lov om almene boliger m.v. ved det forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, som regeringen fremsætter samtidig med dette lovforslag. Se om disse kriterier ovenfor i afsnit 2.2.2.

Ghettorepræsentanterne vil således skulle følge indsatserne imod parallelsamfund rettet imod boligområder, der opfylder kriterierne i lov om almene boliger m.v. for at være udsatte boligområder eller ghettoområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af boligområder, der opfylder disse kriterier.

Ghettorepræsentanternes opgaveområde omfatter alle fire indsatsområder i regeringens parallelsamfundsstrategi, jf. afsnit 1 ovenfor. Ghettorepræsentanternes virke vil dermed omfatte enhver indsats fra almene boligorganisationer, kommuner og statslige myndigheder for at modvirke parallelsamfund i ghettoområder og udsatte boligområder, herunder at nedbringe antallet af sådanne boligområder. Både indsatser vedrørende den fysiske indretning af boligområder, deres beboersammensætning, beskæftigelsesfremmende og politimæssige og kriminalitetsbekæmpende indsatser samt sociale og undervisningsmæssige indsatser, der handler om at give alle børn og unge en god start på livet, vil således være omfattet af ghettorepræsentanternes opgaveområde.

Ghettorepræsentanternes opgaveområde vil også omfatte kommunernes indsatser vedrørende repatriering fra ghettoområder og udsatte boligområder. Kommunerne kan efter repatrieringsloven yde støtte til udlændinges frivillige repatriering til deres hjemland eller et tidligere opholdsland, og kommunerne vejleder efter integrationsloven om mulighederne for repatriering. Se nærmere ovenfor afsnit 2.1. Ghettorepræsentanternes virke vil således omfatte de nævnte kommunale opgaver for så vidt de angår repatriering fra ghettoområder og udsatte boligområder.

I overensstemmelse med regeringens udspil om parallelsamfund foreslås det også, at ghettorepræsentanterne følger udviklingen i forhold til milepæle i helhedsplaner og udviklingsplaner for ghettoområder og udsatte boligområder. Denne opgave skal de varetage med henblik på, at regeringen som led i den samlede opfølgning på indsatsen imod parallelsamfund kan følge med i indsatserne i de udsatte boligområder og ghettoområder. Se nærmere ovenfor afsnit 2.2.2.

Der foreslås ikke fastsat krav om, hvordan eller på hvilket grundlag ghettorepræsentanterne skal følge indsatserne m.v., men det forudses, at de i vidt omfang vil basere deres arbej-

de på samarbejde og dialog med aktørerne. Ghettorepræsentanterne vil kunne indhente oplysninger både via møder med aktører og berørte parter og gennem statistik, analyser og andre oplysninger fra de ansvarlige ressortministerier og andre involverede myndigheder og aktører, og de vil kunne basere sig på den årlige parallelsamfundsreddegørelse, som regeringen vil udarbejde som led i opfølgningen på strategien. Ghettorepræsentanterne vil også med bistand fra Økonomi- og Indenrigsministeriet og Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, der sekretariatsbetjener dem, kunne udarbejde analyser og andet materiale, ligesom de vil kunne indhente sådanne oplysninger fra andre ministerier.

For at understøtte ghettorepræsentanternes mulighed for at tilvejebringe de nødvendige oplysninger vil almene boligorganisationer, kommunalbestyrelser og statslige myndigheder efter lovforslaget skulle tilvejebringe og meddele ghettorepræsentanterne de oplysninger, de forlanger til brug for deres virke, og ghettorepræsentanterne vil kunne fastsætte en frist herfor. Om pligten til at tilvejebringe og meddele oplysninger henvises nærmere til afsnit 2.2.4. ovenfor.

Ghettorepræsentanternes opgave med at følge indsatserne vil kunne munde ud i vurderinger og anbefalinger rettet til en, flere eller alle aktører i strategien med henblik på at forbedre effekterne heraf. Således vil ghettorepræsentanterne, der følger indsatsen i hele landet, f.eks. kunne anbefale indsatser, som har vist sig effektive ét sted, sat i værk også andre steder. Deres vurderinger og anbefalinger vil dog ikke kunne vedrøre statslige myndigheders ressourcemæssige prioriteringer, jf. herom nærmere ovenfor i afsnit 2.2.2.

Alle ghettorepræsentanternes skriftlige vurderinger og anbefalinger foreslås offentliggjort.

Det foreslås endvidere, at ghettorepræsentanterne hvert kvartal skal afrapportere om deres virksomhed til økonomi- og indenrigsministeren. Afrapporteringerne fra ghettorepræsentanterne vil sammen med ghettorepræsentanternes anbefalinger og vurderinger indgå i regeringens samlede grundlag for at vurdere indsatsen imod parallelsamfund og fremdriften heri.

Der henvises til de ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 63 b, stk. 2, 3, 5 og 6, i lov om kommunernes styrelse.

2.3.3. Ghettorepræsentanternes særlige beføjelse i forhold til kommunalbestyrelsen

Det foreslås i overensstemmelse med ”Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030”, at ghettorepræsentanterne i særlige tilfælde skal kunne anmode kommunalbestyrelsen om at behandle deres begrundede forslag til en bestemt kommunal beslutning, og at kommunalbestyrelsen i givet fald skal begrunde, hvorfor den ikke følger forslaget.

Ghettorepræsentanternes fremsættelse af et sådant forslag vil forudsætte, at de vurderer, at den indsats, der er iværksat, ikke har eller vil have tilstrækkelig effekt, og at de tillige vurderer, at en bestemt kommunal beslutning er nødvendig

for at sikre en tilfredsstillende udvikling. Et sådant forslag kan bortset fra spørgsmål om fordeling af børn i daginstitutioner vedrøre enhver kommunal indsats rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder den kommunale indsats vedrørende repatriering fra sådanne områder.

At beføjelsen kun skal kunne anvendes i særlige tilfælde, indebærer endvidere, at ghettorepræsentanterne, inden et sådant forslag fremsættes over for en kommunalbestyrelse, skal have forsøgt på andre måder at formå kommunalbestyrelsen til at gennemføre forslaget. Dette kan være forsøgt f.eks. gennem dialog med kommunen, eller det kan være gennem ghettorepræsentanternes offentliggjorte anbefalinger. Ghettorepræsentanternes anvendelse af beføjelsen vil endvidere kræve, at de alle er enige om at anvende den.

De forslag, som ghettorepræsentanterne vil kunne fremsætte til kommunalbestyrelsens behandling, skal være forslag til beslutninger, som kommunalbestyrelsen lovligt kan vedtage og gennemføre, og kan ikke vedrøre spørgsmål om fordeling af børn i daginstitutioner. Ghettorepræsentanternes forslag skal herunder overholde lovgivningens krav om ligebehandling af alle befolkningsgrupper. Forslagene vil kunne omfatte initiativer i et eller flere boligområder eller i kommunen generelt.

Ghettorepræsentanternes forslag skal omfatte en begrundelse, hvoraf det skal fremgå, hvordan forslaget skal medvirke til at sikre en tilfredsstillende udvikling i indsatserne rettet imod et eller flere ghettoområder og/eller udsatte boligområder, herunder eventuelt hvordan forslaget skal medvirke til at nedbringe antallet af sådanne boligområder, og hvorfor ghettorepræsentanterne finder, at betingelserne for at fremsætte forslaget er opfyldt.

Ghettorepræsentanternes forslag og deres begrundelse herfor foreslås offentliggjort, når det er sendt til kommunalbestyrelsen.

Kommunalbestyrelsen skal på et møde behandle og tage stilling til et sådant begrundet forslag senest tre måneder efter, at det er fremsat over for kommunalbestyrelsen.

Forslaget vil som formuleret af ghettorepræsentanterne skulle sættes på dagsordenen for et møde i kommunalbestyrelsen, således at kommunalbestyrelsen kan behandle det. Der foreslås ikke fastsat særlige regler om forberedelsen eller behandlingen af kommunalbestyrelsens sag om et sådant forslag, der således vil skulle forberedes af forvaltningen og ved udvalgsbehandling efter de almindelige regler herom.

Ghettorepræsentanternes forslag vil blive anset for vedtaget, såfremt den beslutning, som kommunalbestyrelsen vedtager på mødet, i alt væsentligt er indholdsmæssigt identisk med ghettorepræsentanternes forslag.

Vedtager kommunalbestyrelsen ikke ghettorepræsentanternes forslag, vil begrundelsen eller begrundelserne herfor skulle offentliggøres sammen med udskriften af beslutningsprotokollen fra det kommunalbestyrelsesmøde, hvor sagen

er behandlet. Begrundelsen eller begrundelserne skal omfatte en forklaring på, hvorfor kommunalbestyrelsen ikke vedtager ghettorepræsentanternes forslag. Der skal offentliggøres en begrundelse, der kan henføres til ethvert af de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der er medansvarligt for, at ghettorepræsentanternes forslag ikke er blevet vedtaget.

I tilfælde, hvor der er behov for, at kommunalbestyrelsens flertal eller et eller flere af de medlemmer, der er medansvarligt for, at ghettorepræsentanternes forslag ikke er vedtaget, efter sagens behandling gives tid til at formulere en begrundelse herfor, kan borgmesteren fastsætte en kort frist herfor.

Der henvises til det ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 63 b, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse.

3. De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Der er fra 2019 årligt afsat 0,8 mio. kr. til aflønning af ghettorepræsentanterne og 1,4 mio. kr. til udgifter til sekretariatsbetjening af dem. Der er afsat forholdsmæssigt tilsvarende midler i 2018 for så vidt angår de allerede udpegede ghettorepræsentanter, der tiltrådte hvervet 1. juli 2018. Aflønning og sekretariatsbetjening af ghettorepræsentanterne kan ske uafhængigt af lovforslaget.

Lovforslaget vurderes at have meget begrænsede administrative konsekvenser for det offentlige, da ghettorepræsentanterne i særlige tilfælde vil kunne pålægge en kommunalbestyrelse at behandle – men ikke at følge – et forslag fra dem, og da ghettorepræsentanterne vil få mulighed for at forlange oplysninger af myndigheder m.v.

Lovforslaget anvender de definitioner af ghettoområder og udsatte boligområder, som foreslås anvendt i lov om almene boliger m.v., jf. det forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, som regeringen fremsætter samtidig med dette lovforslag. Denne ensartede begrebsanvendelse understøtter sammenhængen på tværs i den offentlige sektor og øger mulighederne for genbrug af f.eks. statistiske data mellem myndighederne.

Den ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 63 b, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse om almene boligorganisatio-

ners, kommunalbestyrelses og statslige myndigheders pligt til at tilvejebringe og meddele ghettorepræsentanterne oplysninger er teknologineutral. Det samme gælder de ved lovforslaget foreslåede bestemmelser om offentliggørelse.

Det vurderes, at lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Forslaget har herudover ikke implementeringskonsekvenser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. august 2018 til den 14. september 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BDO Kommunernes Revision A/S, BL – Danmarks Almene Boliger, BOSAM, Byfornyelsesrådet, Center for Boligsocial Udvikling, Danmarks Lejerforeninger, Dansk Erhverv, Danske Lejere, Danske Regioner, Danske Udlejere, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Digitaliseringsstyrelsen, Domstolsstyrelsen, FSR – Danske Revisorer, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsbyggefonden, LLO Lejernes Landsorganisation i Danmark, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, SBI/AAU (Statens Byggeforskningsinstitut under Aalborg Universitet), Vestre Landsret, VIVE Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd og Østre Landsret.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Meget begrænsede negative konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b i lov om kommunernes styrelse udmønter initiativet om ghettorepræsentanter og er dermed en del af opfølgningen på regeringens strategi imod parallelsamfund, "Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030". Initiativet er præsenteret i strategien.

Der er ikke i dag nogen myndighed eller instans, der har til opgave generelt, tværgående og uafhængigt af regeringen at følge, hvordan de forskellige aktørers indsatser imod parallelsamfund virker, at vurdere indsatsen og at anbefale ændringer heraf.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse fastsætter, at økonomi- og indenrigsministeren med virkning for kommunalbestyrelsernes fireårige funktionsperiode udpeger tre særlige uafhængige ghettorepræsentanter.

Den kommunale funktionsperiode er fire år, jf. § 6 stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, og indeværende funktionsperiode begyndte den 1. januar 2018.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at økonomi- og indenrigsministeren første gang med virkning for perioden fra 1. januar 2022 til 31. december 2025 skal udpege tre særlige uafhængige ghettorepræsentanter. Ministeren har inden lovens ikrafttræden udpeget ghettorepræsentanterne for indeværende kommunale funktionsperiode. For disse gælder bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2, hvortil der henvises.

Det foreslåede § 63 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse forudsætter, at de særlige ghettorepræsentanter skal have ledelsesmæssig og politisk erfaring. Bestemmelsen udelukker ikke, at ghettorepræsentanter kan genudpeges.

At ghettorepræsentanterne efter den foreslåede bestemmelse er uafhængige, indebærer, at de i varetagelsen af deres opgaver er uafhængige af de aktører, der står bag parallelsamfundsstrategien og gennemfører den, herunder af regeringen, kommunerne og de almene boligorganisationer.

Ghettorepræsentanterne kan ikke instrueres af andre i varetagelsen af deres opgaver, hverken i fremgangsmåde eller indhold. De beslutninger, ghettorepræsentanterne træffer som led i udøvelsen af deres beføjelser, kan ikke påklages til andre administrative myndigheder. De vurderinger, anbefalinger, forslag og eventuelt andet skriftligt materiale, ghettorepræsentanterne afgiver, kan ikke ændres af andre, der heller ikke kan hindre offentliggørelsen heraf.

Ghettorepræsentanterne udgør henset til deres uafhængighed og selvstændige virke som kollegium én selvstændig myndighed inden for den offentlige forvaltning, og vil som en del af den offentlige forvaltning være undergivet Folketingets Ombudsmand.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har det organisatoriske og budgetmæssige ansvar for ghettorepræsentanterne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1. og 2.3.1.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse fastsætter, at økonomi- og indenrigsministeren, hvis en ghettorepræsentant fratræder, dør eller har længerevarende forfald, udpeger en ny ghettorepræsentant med virkning for resten af funktionsperioden.

I de tilfælde, hvor en ghettorepræsentant fratræder hvervet eller dør i løbet af funktionsperioden, skal økonomi- og indenrigsministeren således udpege en ny ghettorepræsentant for den resterende del af perioden. Det samme gælder i tilfælde, hvor en ghettorepræsentant har længerevarende forfald. Ved længerevarende forfald forstås i bestemmelsen forfald, der forventes at have en varighed i størrelsesordenen tre måneder eller mere. Ved vurderingen af, om der skal udpeges en ny repræsentant i disse tilfælde, må der lægges vægt på den forventede varighed af forfaldsperioden. De oplysninger, der vil danne grundlag for vurderingen af, om en anden ghettorepræsentant skal udpeges, vil først og fremmest være den fraværende ghettorepræsentants egne oplysninger, men andre oplysninger vil også kunne inddrages.

I tilfælde, hvor en ghettorepræsentant er forhindret i at varetage hvervet i en kort periode, vil der ikke kunne udpeges en anden ghettorepræsentant eller en stedfortræder. De øvrige ghettorepræsentanter vil i sådanne perioder kunne varetage

ge hvervet på alles vegne. De vil eventuelt kunne aftale en ændret praktisk fordeling af opgaverne mellem sig.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1. og 2.3.1.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse fastsætter, at ghettorepræsentanterne følger almene boligorganisationers, kommuners og statslige myndigheders indsatser rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder og kommunernes indsatser vedrørende repatriering fra sådanne områder.

Den foreslåede bestemmelse indeholder sammen med det foreslåede § 63 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse afgrænsningen af ghettorepræsentanternes opgaveområde, der efter bestemmelsen omfatter indsatser rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder. Dette er i overensstemmelse med regeringens strategi imod parallelsamfund, som er målrettet de områder i Danmark, hvor udfordringerne med parallelsamfund er størst.

Ved ghettoområder og udsatte boligområder forstås efter den foreslåede bestemmelse områder, der falder ind under definitionerne af sådanne i § 61 a i lov om almene boliger m.v., der foreslås ændret ved det forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, som regeringen fremsætter samtidig med dette lovforslag. Definitionerne, hvorefter ghettoområder er en delmængde af de udsatte boligområder, og de kriterier, der indgår heri, er der redegjort for i de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2. Ghettorepræsentanternes opgaveområde omfatter således både indsatser, der er rettet imod alle udsatte boligområder, og indsatser, der kun er rettet imod nogle af disse, herunder imod ghettoområder eller nogle af dem.

Det følger således af den foreslåede bestemmelse, at ghettorepræsentanterne uanset indsatsernes karakter skal følge indsatserne for at modvirke parallelsamfund i ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af områder, der opfylder kriterierne for at være et ghettoområde eller et udsat boligområde. Ghettorepræsentanterne skal følge de indsatser imod parallelsamfund, som er iværksat med regeringens parallelsamfundsstrategi og med de lovændringer, som regeringen samtidig med dette lovforslag fremsætter til gennemførelse heraf. Dette omfatter en bred vifte af indsatser, herunder vedrørende den fysiske indretning af boligområder, deres beboersammensætning, beskæftigelsesfremmende, politimæssige og kriminalitetsbekæmpende indsatser samt sociale og undervisningsmæssige indsatser.

Opgaven omfatter efter den foreslåede bestemmelse indsatser rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatser for at nedbringe antallet af sådanne boligområder. Dette vil omfatte indsatserne i de områder, der opfylder definitionerne for at være et ghettoområde eller et udsat boligområde.

Herudover omfatter ghettorepræsentanternes opgave med at følge indsatserne imod parallelsamfund rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder kommunernes indsatser vedrørende repatriering fra sådanne områder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at ghettorepræsentanterne skal følge alle de ansvarlige aktørers indsatser, dvs. både almene boligorganisationers, kommuners og statslige myndigheders indsats. Enhver statslig myndighed er omfattet af bestemmelsen, uanset niveauet i den statslige myndighedsstruktur, uanset om myndigheden måtte være uafhængig, og uanset om myndigheden er selvejende.

Ved, at ghettorepræsentanterne følger indsatsen, forstås efter bestemmelsen, at de følger med i, hvordan indsatsen gennemføres og virker, herunder om den har de ønskede effekter.

Ghettorepræsentanterne har pligt til at udføre de opgaver, der er fastlagt i bestemmelsen.

Bestemmelsen giver inden for lovgivningens rammer de uafhængige ghettorepræsentanter metodefrihed med hensyn til, hvordan de vil følge indsatsen, og hvordan de vil indhente oplysninger til brug for deres virke, men det forudses, at ghettorepræsentanterne i vidt omfang vil basere sig på møder og dialog med de ansvarlige aktører. Om ghettorepræsentanternes mulighed for at indhente oplysninger til brug for deres virke henvises til det foreslåede § 63 b, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse.

Ud over de vurderinger og anbefalinger, som ghettorepræsentanterne kan udarbejde, jf. det foreslåede § 63 b, stk. 2, 3. pkt., i lov om kommunernes styrelse, og de forslag, de kan fremsætte over for kommunalbestyrelserne efter det foreslåede § 63 b, stk. 4, kan ghettorepræsentanterne også vælge at udarbejde andre former for skriftligt materiale, herunder f.eks. analyser og rapporter.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2. og 2.3.2.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse følger ghettorepræsentanterne udviklingen i forhold til milepæle i helhedsplaner og udviklingsplaner for de i 1. pkt. nævnte boligområder.

De nævnte boligområder er ghettoområder og udsatte boligområder, der opfylder betingelserne i § 61 a i lov om almene boliger m.v. Se de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2.

Almene boligorganisationers udarbejdelse af helhedsplaner, der godkendes af kommunalbestyrelsen, er en forudsætning for støtte fra Landsbyggefonden til fysiske forandringer og til boligsociale indsatser i almene boligområder. Det forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, som regeringen fremsætter samtidig med dette lovforslag, indeholder forslag til § 168 a i lov om almene boliger m.v., hvorefter den almene boligorganisation og kommunalbestyrelsen i fællesskab skal udarbejde en udviklingsplan for et hårdt ghettoområde. Udviklingsplanen skal efter bestemmelsen have som mål at nedbringe andelen af almene familieboliger til højst 40 pct. af alle boliger i området. Ghettorepræsentanternes

opgave med at følge udviklingen i forhold til milepæle i helhedsplaner og udviklingsplaner for de enkelte ghettoområder og udsatte boligområder skal bl.a. være med til at danne grundlag for regeringens samlede opfølgning på indsatsen. Det vil først være relevant, at ghettorepræsentanterne følger udviklingen i forhold til milepæle i helhedsplaner og udviklingsplaner fra 2020.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2. og 2.3.2.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 2, 3. pkt., i lov om kommunernes styrelse kan ghettorepræsentanternes vurderinger og deres anbefalinger om ændringer af de indsatser, der er nævnt i bestemmelsens 1. pkt., ikke vedrøre statslige myndigheders ressourcemæssige prioriteringer.

Bestemmelsen forudsætter, at ghettorepræsentanterne kan vurdere almene boligorganisationers, kommuners og statslige myndigheders indsatser rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af sådanne områder og kommunernes indsatser vedrørende repatriering fra sådanne områder, og anbefale ændringer heraf, jf. det foreslåede § 63 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Sådanne vurderinger vil også kunne vedrøre udviklingen i forhold til milepæle i helhedsplaner og udviklingsplaner for de omhandlede boligområder, jf. det foreslåede § 63 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at ghettorepræsentanternes vurderinger og anbefalinger ikke kan vedrøre statslige myndigheders ressourcemæssige prioriteringer. Ghettorepræsentanternes vurderinger vil kunne omfatte statslige myndigheders indsatser rettet imod boligområder, der opfylder kriterierne for at være ghettoområder eller udsatte boligområder, herunder samarbejdet mellem myndighederne, men ghettorepræsentanterne vil ikke kunne komme med vurderinger eller anbefalinger, der vedrører statslige myndigheders ressourcemæssige prioriteringer i de berørte områder. Dette indebærer eksempelvis, at ghettorepræsentanterne ikke vil have beføjelse til at vurdere de ressourcemæssige prioriteringer, der ligger bag politiets indsats i et område. Ghettorepræsentanterne vil heller ikke have beføjelser til eksempelvis at anbefale initiativer, hvorefter staten skal anvende flere ressourcer for at øge antallet af unge, der tager en gymnasial uddannelse i ghettoområder og i udsatte boligområder.

De tre ghettorepræsentanternes vurderinger og anbefalinger skal være udtryk for ghettorepræsentanternes opfattelse som kollegium, og de vil som kollegium være ansvarlige for disse. I den forbindelse må uenigheder imellem ghettorepræsentanterne om indholdet heraf i sidste ende afgøres ved flertalsafstemning. Rent praktisk vil ghettorepræsentanterne indbyrdes kunne lave en arbejdsdeling, så hver repræsentant på vegne af alle ghettorepræsentanterne særligt følger indsatsen i ét geografisk område. De tre ghettorepræsentanter kan løbende aftale ændringer i denne arbejdsdeling.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2. og 2.3.2.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse offentliggør ghettorepræsentanterne deres skriftlige vurderinger og anbefalinger.

Bestemmelsen om offentliggørelse vil omfatte de endelige skriftlige vurderinger og anbefalinger, som ghettorepræsentanterne udarbejder og afgiver, jf. det foreslåede § 63 b, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Vælger ghettorepræsentanterne at udarbejde andet skriftligt materiale, beslutter de selv, om de vil offentliggøre det. Foreløbige vurderinger, der ikke er afgivet endnu, eller som alene afgives mundtligt, er ikke omfattet af pligten til offentliggørelse.

Offentliggørelse bør ikke ske, før vurderinger og anbefalinger er sendt til deres adressater. I det omfang ghettorepræsentanterne udarbejder og ønsker at offentliggøre andet skriftligt materiale, som har bestemte adressater, gælder det samme for dette materiale.

Offentliggørelsen kan f.eks. ske på Økonomi- og Indenrigsministeriets hjemmeside.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2., 2.2.4. og 2.3.2.

I den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 4, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse fastsættes, at ghettorepræsentanterne i særlige tilfælde, hvor de vurderer, at indsatserne rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder, ikke har tilstrækkelig effekt, og at en bestemt kommunal beslutning er nødvendig for at sikre en tilfredsstillende udvikling, i enighed kan anmode kommunalbestyrelsen om at behandle ghettorepræsentanternes begrundede forslag til denne beslutning.

Ved ghettoområder og udsatte boligområder forstås efter bestemmelsen områder, der opfylder betingelserne i § 61 a i lov om almene boliger m.v. for at være ghettoområder eller udsatte boligområder. Se om disse definitioner de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ghettorepræsentanterne i særlige tilfælde vil kunne anmode en kommunalbestyrelse om at realitetsbehandle ghettorepræsentanternes forslag til en bestemt beslutning.

Anvendelse af beføjelsen vil efter bestemmelsen forudsætte, at ghettorepræsentanterne vurderer, at de indsatser, der er iværksat, ikke har eller vil have tilstrækkelig effekt.

Ghettorepræsentanterne skal efter bestemmelsen tillige vurdere, at en bestemt kommunal beslutning er nødvendig for at sikre en tilfredsstillende udvikling. Dette indebærer, at det skal være ghettorepræsentanternes vurdering, at andre initiativer, der kan ventes gennemført uden at fremsætte et forslag, som en kommunalbestyrelse er forpligtet til at behandle, ikke vil kunne sikre, at indsatserne får tilstrækkelig effekt. Disse andre initiativer, der på en alternativ måde kan sikre den tilstrækkelige effekt, kan både være kommunale initiativer og initiativer, der kan ventes gennemført af andre aktører end kommunen.

At beføjelsen kun skal kunne anvendes i særlige tilfælde, indebærer, at ghettorepræsentanterne, inden de fremsætter

forslag efter bestemmelsen over for en kommunalbestyrelse, skal have forsøgt på andre måder at formå kommunalbestyrelsen til at gennemføre forslaget. Dette kan være forsøgt f.eks. gennem dialog med kommunalbestyrelsen eller dens repræsentanter, herunder kommunale embedsmænd, eller det kan f.eks. være forsøgt ved, at ghettopræsentanterne har offentliggjort en anbefaling herom.

Endelig følger det af bestemmelsen, at ghettopræsentanterne skal være enige om at anvende beføjelsen. Såfremt én af ghettopræsentanterne ikke kan tilslutte sig, at en anmodning efter bestemmelsen fremsættes over for en kommunalbestyrelse, kan anmodningen således ikke fremsættes. Om ghettopræsentanternes arbejde som kollegium i øvrigt se ovenfor i dette afsnit.

De forslag, som ghettopræsentanterne efter den foreslåede bestemmelse vil kunne fremsætte til kommunalbestyrelsens behandling, skal være forslag til beslutninger, der efter ghettopræsentanternes vurdering vil gavne indsatserne rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder og kommunernes indsats vedrørende repatriering fra sådanne områder. Forslaget skal således kunne medvirke til at modvirke og forebygge parallelsamfund i ghettoområder og udsatte boligområder, herunder medvirke til at færre boligområder fremover opfylder definitionerne på sådanne områder. Forslaget kan dog ikke vedrøre spørgsmål om fordeling af børn i daginstitutioner, jf. det foreslåede § 63 b, stk. 4, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse.

De forslag, som ghettopræsentanterne efter den foreslåede bestemmelse vil kunne fremsætte til kommunalbestyrelsens behandling, skal endvidere være forslag til beslutninger, som kommunalbestyrelsen lovligt vil kunne vedtage og gennemføre. Ghettopræsentanternes forslag skal herunder overholde lovgivningens krav om ligebehandling af alle befolkningsgrupper.

Et sådant forslag skal endvidere have et så konkret indhold, at det kan være genstand for en beslutning i kommunalbestyrelsen, som kommunen kan udføre. Forslaget skal være rettet til den pågældende kommune, og det vil kunne omfatte initiativer i et eller flere boligområder eller i kommunen generelt.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at ghettopræsentanterne skal begrunde deres forslag til kommunalbestyrelsen. Af begrundelsen skal det fremgå, hvordan forslaget skal medvirke til at sikre en tilfredsstillende udvikling i indsatserne rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, og hvorfor ghettopræsentanterne finder, at betingelserne for at fremsætte forslaget er opfyldt.

Ghettopræsentanterne vil godt kunne fremsætte forslag til den samme type af initiativer over for flere kommunalbestyrelser, men de ovenfor nævnte krav til forslaget og de angivne betingelser for at fremsætte det vil skulle være opfyldt i forhold til hver enkelt kommunalbestyrelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.3. og 2.3.3.

I den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 4, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse fastsættes, at bestemmelsens 1. pkt. ikke gælder spørgsmål om fordeling af børn i daginstitutioner.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ghettopræsentanterne ikke efter bestemmelsen i § 63 b, stk. 4, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse vil kunne anmode kommunalbestyrelsen om at behandle forslag, der vedrører spørgsmål om fordeling af børn i daginstitutioner.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.3. og 2.3.3.

I den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 4, 3. pkt., i lov om kommunernes styrelse fastsættes, at ghettopræsentanterne offentliggør forslaget og begrundelsen for forslaget.

Offentliggørelsen bør ikke ske, før ghettopræsentanternes begrundede forslag skriftligt er fremsat over for kommunalbestyrelsen, jf. det foreslåede § 63 b, stk. 4, 4. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Offentliggørelse kan f.eks. ske på Økonomi- og Indenrigsministeriets hjemmeside.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.3., 2.2.4. og 2.3.3.

I den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 4, 4. pkt., i lov om kommunernes styrelse fastsættes, at kommunalbestyrelsen skal tage stilling til forslaget inden tre måneder efter, at ghettopræsentanterne skriftligt har fremsat det begrundede forslag over for kommunalbestyrelsen.

Det følger af bestemmelsen, at ghettopræsentanterne skal henvende sig skriftligt, f.eks. pr. e-mail, til den pågældende kommunalbestyrelse og anmode den om at behandle forslaget, og at både forslaget og begrundelsen skal fremgå i deres fulde ordlyd af henvendelsen.

Det følger videre af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal behandle forslaget senest tre måneder efter, at det begrundede forslag er fremsat over for kommunalbestyrelsen. Fristen på tre måneder for kommunalbestyrelsen behandling af sagen vil løbe fra den dag, hvor ghettopræsentanterne har sendt en sådan skriftlig henvendelse. Sendes et begrundet forslag f.eks. den 27. januar, skal kommunalbestyrelsen således afslutte behandlingen af det senest den 27. april.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fremsætter ghettopræsentanterne et sådant forslag, vil forslaget skulle være et punkt på dagsordenen for et møde i kommunalbestyrelsen. Forslagets ordlyd som formuleret af ghettopræsentanterne vil således skulle fremgå af dagsordenen. Ordlyden af ghettopræsentanternes begrundelse for forslaget vil skulle fremgå af det sagsmateriale, der forelægges kommunalbestyrelsen med henblik på behandlingen af sagen.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at kommunalbestyrelsen på et møde vil skulle tage stilling til forslaget. Kommunalebestyrelsen vil ikke kunne overlade beslutningen om forslaget til andre i kommunen, herunder henvise sagen til afgørelse i udvalg eller i forvaltningen.

Der vil ikke i øvrigt gælde særlige regler om forberedelsen eller behandlingen af kommunalbestyrelsens sag om et

forslag fremsat af ghettorepræsentanterne efter det foreslåede § 63 b, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Et sådant forslag vil således skulle forberedes af forvaltningen og ved udvalgsbehandling efter de almindelige regler herom. Der følger ikke af lovforslaget nogen pligt til, at den kommunale forvaltning og det eller de forberedende udvalg indstiller forslaget til vedtagelse eller indstiller det til vedtagelse uden ændringer.

Den foreslåede bestemmelse stiller som allerede nævnt krav om, at kommunalbestyrelsen på et møde har behandlet forslaget og taget stilling til det senest tre måneder efter ghettorepræsentanternes skriftlige fremsættelse af det. Inden for tremåneders fristen for kommunalbestyrelsens stillingtagen til forslaget gør bestemmelsen ingen indskrænkning i kommunalbestyrelsens muligheder for at udsætte sin behandling af sagen om ghettorepræsentanternes forslag. Kommunalbestyrelsen kan således godt udsætte behandlingen af sagen fra et kommunalbestyrelsesmøde til et andet, f.eks. med henblik på indhentelse af yderligere oplysninger eller fornyet udvalgsbehandling, når blot kommunalbestyrelsen i sidste ende overholder pligten til at tage stilling til ghettorepræsentanternes begrundede forslag inden for tre måneder efter, at de skriftligt har fremsat det.

Den foreslåede bestemmelse gør ingen indskrænkning i kommunalbestyrelsens adgang til at fremsætte og vedtage ændringsforslag til forslaget. Udgør ændringen en fravigelse af forslaget, vil dette imidlertid skulle begrundes, jf. omtalen nedenfor af det foreslåede § 63 b, stk. 4, 5. pkt., i lov om kommunernes styrelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.3. og 2.3.3.

Kommunalbestyrelsens beslutningsprotokol skal efter § 13 i lov om kommunernes styrelse indeholde kommunalbestyrelsens beslutninger, og den underskrives af medlemmerne. Derudover har et medlem, der har stemt imod en beslutning, som kommunalbestyrelsen har vedtaget, efter lovens § 13, stk. 2, ret til at få sin afvigende mening kort tilført beslutningsprotokollen. Efter § 8, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse skal en udskrift af beslutningsprotokollen med de begrænsninger, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt, så vidt muligt offentliggøres.

I den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 4, 5. pkt., i lov om kommunernes styrelse fastsættes, at vedtager kommunalbestyrelsen ikke det af ghettorepræsentanterne efter § 63 b, stk. 4, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse fremsatte forslag, skal kommunalbestyrelsen offentliggøre begrundelsen eller begrundelserne herfor sammen med udskriften af beslutningsprotokollen.

Ghettorepræsentanternes forslag vil efter det foreslåede § 63 b, stk. 4, 5. pkt., i lov om kommunernes styrelse være vedtaget, såfremt den beslutning, som kommunalbestyrelsen vedtager på mødet, i alt væsentligt er indholdsmæssigt identisk med ghettorepræsentanternes forslag. Hvis kommunalbestyrelsen derimod har vedtaget ghettorepræsentanternes forslag med indholdsmæssige ændringer af betydning, vil ghettorepræsentanternes forslag ikke være vedtaget. Sådanne

ændringer kan være indstillet af forvaltningen, de kan være indstillet af et udvalg, eller de kan være foreslået af et eller flere medlemmer af kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 63 b, stk. 4, 4. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen skal tage stilling til forslaget, indebærer som anført ovenfor, at forslaget som formuleret af ghettorepræsentanterne skal fremgå som et punkt på kommunalbestyrelsens dagsorden. Derfor vil det ofte være klart, om kommunalbestyrelsen har vedtaget dette forslag eller ikke.

Dog kan det ikke udelukkes, at ghettorepræsentanternes forslag kan anses for vedtaget, selv om det er vedtaget med visse ændringer. Afgørelsen af, om forslaget er vedtaget eller ikke, vil bero på en konkret vurdering af, om indholdet af den vedtagne beslutning i alt væsentligt er identisk med ghettorepræsentanternes forslag og ikke indskrænker dette. Eksempelvis vil ghettorepræsentanternes forslag ikke være vedtaget, hvis kommunalbestyrelsen har vedtaget en betydeligt længere frist for gennemførelsen af det foreslåede initiativ end den frist, der fremgik af ghettorepræsentanternes forslag. Derimod vil ghettorepræsentanternes forslag eksempelvis være vedtaget i et tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har besluttet at vedtage deres forslag uden indholdsmæssige ændringer, men således at det skal gælde både for det boligområde i kommunen, som ghettorepræsentanternes forslag omfatter, og for andre boligområder i kommunen.

Det vil i første omgang være kommunalbestyrelsen, der vurderer, om ghettorepræsentanternes forslag er vedtaget eller ikke, og dermed, om begrundelsespligten efter det foreslåede i § 63 b, stk. 4, 5. pkt., i lov om kommunernes styrelse indtræder. Dette er en retlig vurdering, jf. ovenfor. Det falder inden for den kommunale tilsynsmyndigheds, Ankestyrelsens, kompetence at tage stilling til, om en kommunalbestyrelse har overholdt begrundelsespligten, herunder om ghettorepræsentanternes forslag er vedtaget eller ikke.

Vedtager kommunalbestyrelsen ikke ghettorepræsentanternes forslag, følger det af den foreslåede bestemmelse i § 63 b, stk. 4, 5. pkt., at begrundelsen eller begrundelserne herfor skal offentliggøres sammen med udskriften af beslutningsprotokollen fra det kommunalbestyrelsesmøde, hvor sagen er behandlet.

Bestemmelsen indebærer, at der skal foreligge en begrundelse for en beslutning om ikke at vedtage ghettorepræsentanternes forslag, som kan henføres til ethvert af de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der er medansvarligt for, at ghettorepræsentanternes forslag ikke er blevet vedtaget. Dette omfatter de medlemmer, der ikke har støttet vedtagelsen af ghettorepræsentanternes forslag uden ændringer og heller ikke har støttet forslag, der i alt væsentligt er indholdsmæssigt identiske med ghettorepræsentanternes forslag, og hvis vedtagelse således ville kunne anses for en vedtagelse af ghettorepræsentanternes forslag, jf. ovenfor i dette afsnit.

Hver af de begrundelser, der skal foreligge, skal omfatte en angivelse af, hvorfor det eller de pågældende medlemmer af kommunalbestyrelsen ikke har støttet vedtagelse af ghet-

torepræsentanternes forslag. Bestemmelsen stiller ikke i øvrigt krav til indholdet af begrundelsen.

Det flertal i kommunalbestyrelsen, som har forkastet ghettorepræsentanternes forslag eller har vedtaget det med indholdsmæssige ændringsforslag, kan på mødet vedtage en fælles begrundelse for, at de ikke har vedtaget ghettorepræsentanternes forslag. I tilfælde, hvor forvaltningen eller et udvalg har indstillet ghettorepræsentanternes forslag til forkastelse eller har indstillet det til vedtagelse med indholdsmæssige ændringsforslag, vil en begrundelse herfor således kunne være forelagt kommunalbestyrelsen af forvaltningen eller af et udvalg som en del af sagen. I den situation vil begrundelsen efter omstændighederne blive vedtaget som en del af flertallets beslutning i sagen.

I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen imod den foreliggende indstilling har forkastet ghettorepræsentanternes forslag eller har vedtaget det med indholdsmæssige ændringsforslag fremsat af et eller flere medlemmer på kommunalbestyrelsens møde, indebærer bestemmelsen, at der kan blive behov for at formulere en begrundelse eller flere begrundelser for kommunalbestyrelsens beslutning i forbindelse med mødet.

Dette kan også være tilfældet, hvis ikke alle de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der er medansvarlige for, at ghettorepræsentanternes forslag ikke blev vedtaget, kan tilslutte sig og stemme for en indstillet begrundelse. I givet fald må disse medlemmer gives mulighed for at formulere deres egen begrundelse.

Formuleringen af begrundelsen eller begrundelser vil efter bestemmelsen kunne ske på det møde, hvor sagen er blevet behandlet, eller inden for en passende kort frist efter mødet. Borgmesteren kan fastsætte en kort frist for medlemmernes formulering af begrundelsen for, at de ikke har støttet vedtagelsen af ghettorepræsentanternes forslag. Da kravet om begrundelse følger af loven, skal forvaltningen efter behov og indenfor rammerne af den almindelige pligt hertil betjene medlemmerne ved udformningen af denne begrundelse.

Det følger af bestemmelsen, at begrundelsen eller begrundelserne for, at kommunalbestyrelsen ikke har vedtaget ghettorepræsentanternes forslag, offentliggøres sammen med beslutningsprotokollen fra det pågældende kommunalbestyrelsesmøde. Det er forudsat, at offentliggørelsen af beslutningsprotokollen sker inden for en rimelig frist efter mødet og ikke forsinkes i forhold til, hvad der er sædvanlig praksis i kommunen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.3., 2.2.4. og 2.3.3.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 5, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse skal almene boligorganisationer, kommunalbestyrelser og statslige myndigheder tilvejebringe og meddele ghettorepræsentanterne de oplysninger, ghettorepræsentanterne forlanger til brug for deres virke.

Bestemmelsen skal understøtte ghettorepræsentanternes muligheder for at varetage deres opgaver, som forudses i vidt omfang at blive baseret på dialog og samarbejde med de

involverede aktører. Herunder forudses et nært samarbejde mellem ghettorepræsentanterne og de ministerier, som er ansvarlige for indsatsen imod parallelsamfund inden for de enkelte ressortområder.

Efter bestemmelsen kan ghettorepræsentanterne pålægge bestyrelsen i en almen boligorganisation, en kommunalbestyrelse eller den øverste ledelse af en statslig myndighed at meddele ghettorepræsentanter oplysninger, som de måtte forlange, om forhold, der vedrører den pågældende almene boligorganisation, kommunes eller statslige myndigheds virkeområde. Pligten for kommuner og statslige myndigheder til at bistå ghettorepræsentanterne med oplysninger følger i forvejen af forvaltningslovens § 31, stk. 1, hvorefter en forvaltningsmyndighed, i det omfang den er berettiget til at videregive en oplysning, på begæring fra en anden forvaltningsmyndighed skal videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at give mulighed for at pålægge almene boligorganisationer eller offentlige forvaltningsmyndigheder pligt til at videregive oplysninger udover, hvad der er lovligt efter gældende lovgivning, herunder persondataretlige regler, lovgivningens regler om tavshedspligt, eventuelle regler i særlovgivningen og – for så vidt angår offentlige forvaltningsmyndigheder – forvaltningslovens § 28. Pligten til at meddele oplysninger omfatter således alene oplysninger, som lovligt kan videregives, og adgangen til at videregive udvides ikke med lovforslaget.

Ud over pligten til at meddele oplysninger omfatter den foreslåede bestemmelse en pligt til at tilvejebringe oplysninger. Pligten til at tilvejebringe oplysninger skal forstås ligesom den tilsvarende pligt efter den gældende bestemmelse i § 63 i lov om kommunernes styrelse. Pligten til at tilvejebringe oplysninger vil således f.eks. kunne omfatte tilvejebringelse af statistiske oplysninger på grundlag af foreliggende data, men der vil også kunne være tale om anden bearbejdelse af oplysninger, eller om indsamling af nye oplysninger, ligesom ghettorepræsentanterne vil kunne pålægge bestyrelsen i en almen boligorganisation, en kommunalbestyrelse eller den øverste ledelse af en statslig myndighed at udtale sig om spørgsmål inden for vedkommende organisations eller myndigheds virkeområde.

I modsætning til, hvad en minister kan efter den gældende bestemmelse i § 63 i lov om kommunernes styrelse, kan ghettorepræsentanterne derimod ikke kræve bestemte dokumenter udleveret. De pågældende aktører vil således kunne uddrage oplysninger af eksisterende dokumenter med henblik på at sammenstille dem i en anden form til ghettorepræsentanterne.

For så vidt angår kommuner og statslige myndigheder indebærer pligten til at tilvejebringe oplysninger, at myndighederne ikke vil kunne afvise en anmodning om oplysninger fra ghettorepræsentanterne med henvisning til forvaltningslovens § 31, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter den betingelse for pligten til at tilvejebringe og meddele oplysninger, at oplys-

ningerne skal bruges i ghettorepræsentanternes virke. Oplysninger kan således alene kræves tilvejebragt og meddelt, når ghettorepræsentanterne skal bruge dem som led i opgaven med at følge indsatserne rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder, jf. det foreslåede § 63 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Indhentelse af oplysningerne til andet formål vil ikke være sagligt begrundet.

Ghettorepræsentanterne vil også kunne indhente oplysninger, der ikke nødvendigvis skal indgå i grundlaget for en vurdering, anbefaling eller et forslag, men alene med henblik på at følge indsatsen, herunder f.eks. med henblik på overvejelser om udarbejdelse af en vurdering, anbefaling, et forslag eller andet skriftligt materiale.

Under hensyn til afgrænsningen af ghettorepræsentanternes opgaver forventes der almindeligvis at være tale om generelle oplysninger af statistisk karakter og oplysninger om den pågældende aktørs aktiviteter, indsats, beslutninger m.v., som ghettorepræsentanterne vil skulle bruge i deres virke, og som det vil være sagligt for dem at indhente. I det omfang der alligevel indhentes personoplysninger, vil behandlingen af disse som nævnt skulle ske inden for rammerne af de persondatarelige regler. Det samme gælder for anden behandling af personoplysninger, som måtte finde sted som følge af lovforslagets bestemmelser, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.4.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2. og 2.3.2.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 5, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse skal ghettorepræsentanterne kunne fastsætte en frist for almene boligorganisations-, kommunalbestyrelses og statslige myndigheders tilvejebringelse og meddelelse af oplysninger.

Det er ved bestemmelsen forudsat, at ghettorepræsentanterne ved fastsættelsen af sådanne frister tager hensyn til de ønskede oplysningers art og beskaffenhed, således at der gives en efter omstændighederne rimelig frist til at tilvejebringe og meddele oplysningerne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2. og 2.3.2.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse afrapporterer ghettorepræsentanterne hvert kvartal til økonomi- og indenrigsministeren.

Bestemmelsen indebærer, at ghettorepræsentanterne med højst tre måneders mellemrum skal rapportere om deres virksomhed til økonomi- og indenrigsministeren. De skal afrapportere første gang senest tre måneder efter deres tiltræden. Afrapporteringen er pligtmæssig.

Af rapporteringen vil skulle oplyse om ghettorepræsentanternes aktiviteter, deres vurderinger og de anbefalinger og forslag, de er fremkommet med, men bestemmelsen stiller

ikke bestemte krav til indholdet af af rapporteringen eller til dens form. Af rapporteringen kan således ske mundtligt i et møde med ministeren frem for skriftligt, hvis det er ghettorepræsentanternes ønske.

Der er ingen pligt til at offentliggøre ghettorepræsentanternes kvartalsvise af rapportering til økonomi- og indenrigsministeren.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1., 2.2.4. og 2.3.1.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 63 b, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse sekretariatsbetjener Økonomi- og Indenrigsministeriet sammen med Transport-, Bygnings- og Boligministeriet ghettorepræsentanterne.

Ghettorepræsentanterne sekretariatsbetjenes efter den foreslåede bestemmelse af medarbejdere i Økonomi- og Indenrigsministeriet og Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, der i udøvelsen af sekretariatsfunktionen alene vil være undergivet instruktion fra ghettorepræsentanterne. De to ministerier vil efter behov til brug for betjeningen af ghettorepræsentanterne indhente oplysninger fra de andre ministerier, hvis opgaveområder berøres af parallelsamfundsstrategien.

Ghettorepræsentanterne er henset til deres uafhængighed og selvstændige virke en selvstændig myndighed inden for den offentlige forvaltning. Dette indebærer bl.a., at ghettorepræsentanterne er omfattet af forvaltningslovens og straffelovens almindelige regler om tavshedspligt for personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og at dokumenter, der indgår til eller oprettes af ghettorepræsentanterne som led i deres virksomhed, er omfattet af offentlighedslovens regler om aktindsigt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1., 2.2.4. og 2.3.1.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2, stk. 1, træder loven i kraft den 1. januar 2019.

Efter lovforslagets § 2, stk. 2, har lovens § 1 virkning for de ghettorepræsentanter, som økonomi- og indenrigsministeren har udpeget før lovens ikrafttræden, men disse ghettorepræsentanter skal ikke udpeges på ny.

Bestemmelsen indebærer, at alle de ved lovforslagets § 1 foreslåede regler om ghettorepræsentanter med undtagelse af kravet om økonomi- og indenrigsministerens udpegelse af ghettorepræsentanter finder anvendelse på de ghettorepræsentanter, som ministeren allerede har udpeget inden lovens ikrafttræden. De pågældende skal således ikke genudpeges.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.1.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, fordi lov om kommunernes styrelse ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for disse dele af riget.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 6. juli 2018, foretages følgende ændring:

§ 63 a. ---

1. Efter § 63 a indsættes:

»§ 63 b. Økonomi- og indenrigsministeren udpeger med virkning for kommunalbestyrelsernes funktionsperiode tre særlige uafhængige ghettorepræsentanter. Hvis en ghettorepræsentant fratræder, dør eller har længerevarende forfald, udpeger økonomi- og indenrigsministeren en ny ghettorepræsentant med virkning for resten af funktionsperioden.

Stk. 2. Ghettorepræsentanterne følger almene boligorganisationers, kommuners og statslige myndigheders indsatser rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder og kommunernes indsatser vedrørende repatriering fra sådanne områder. Ghettorepræsentanterne følger udviklingen i forhold til milepæle i helhedsplaner og udviklingsplaner for de i 1. pkt. nævnte boligområder. Ghettorepræsentanternes vurderinger af de nævnte indsatser og deres anbefalinger om ændringer heraf kan ikke vedrøre statslige myndigheders ressourcemæssige prioriteringer.

Stk. 3. Ghettorepræsentanterne offentliggør deres skriftlige vurderinger og anbefalinger.

Stk. 4. I særlige tilfælde, hvor ghettorepræsentanterne vurderer, at indsatserne rettet imod ghettoområder og udsatte boligområder, herunder indsatserne for at nedbringe antallet af ghettoområder og udsatte boligområder, ikke har tilstrækkelig effekt, og at en bestemt kommunal beslutning er nødvendig for at sikre en tilfredsstillende udvikling, kan ghettorepræsentanterne i enighed anmode kommunalbestyrelsen om at behandle ghettorepræsentanternes begrundede forslag til denne beslutning. Dette gælder dog ikke spørgsmål om fordeling af børn i daginstitutioner. Ghettorepræsentanterne offentliggør forslaget og begrundelsen for forslaget. Kommunalbestyrelsen skal tage stilling til forslaget inden tre måneder efter, at ghettorepræsentanterne skriftligt har fremsat det begrundede forslag over for kommunalbestyrelsen. Vedtager kommunalbestyrelsen ikke forslaget, skal kommunalbestyrelsen offentliggøre begrundelsen eller begrundelserne herfor sammen med udskriften af beslutningsprotokollen.

Stk. 5. Almene boligorganisationer, kommunalbestyrelser og statslige myndigheder skal tilvejebringe og meddele ghettorepræsentanterne de oplysninger, ghettorepræsentanterne forlanger til brug for deres virksomhed. Ghettorepræsentanterne kan fastsætte en frist for tilvejebringelse og meddelelse af oplysninger.

Stk. 6. Ghettorepræsentanterne afrapporterer hvert kvartal til økonomi- og indenrigsministeren.

Stk. 7. Økonomi- og Indenrigsministeriet sekretariatsbetjener sammen med Transport-, Bygnings- og Boligministeriet ghettorepræsentanterne.«